

بچه بازی / پدوفیلی

در جهان امروزی به همان میزان که بیماری های جسمی وجود دارد بیماری های روانی نیز شایع هستند. برخی از این مشکلات مانند یک نابسامانی روانی هستند که هر چه بیشتر در فرد دوام پیدا کنند آسیب های زیادتری در آینده ایجاد خواهند کرد. یکی از این اختلالات روانی، کودک آزاری یا بیماری پدوفیلی است. با توجه به مشکلات متعدد پیش آمده می توان گفت بیماری پدوفیلی یکی از اختلالات روانی متعددی است که شاید همه اطلاعات زیادی در مورد آن نداشته باشند. این بیماری در انجمن تخصصی بیماری های روانی آمریکا یا-DSM IV به عنوان یک پارافیلیا (میل جنسی غیرعادی) شناخته می شود. بیماری پدوفیلی یا کودک آزاری با تمایل جنسی دائم به کودکان در دوره پیش از سن بلوغ شناخته می شود. پدوفیلیا اختلالی روانی است که در آن فرد پدوفیل بزرگسال یا هر فرد بالغی از نظر جنسی متمایل به کودکان کم سن می باشد .

کلمه "پدوفیلی" در فارسی به معنای تمایل یا جذب جنسی به کودکان است. این موضوع به طور گسترده ای مورد بحث قرار می گیرد و جنبه های قانونی، اجتماعی و روان شناختی دارد.

میل جنسی به کودکان، بچه بازی، پدوفیلی یا کودک کُامی یک ناهنجاری روانی است و عبارت است از تمایل جنسی عودکننده یا تحریک جنسی نسبت به کودکان زیر ۱۳ سال. هرچند تعریف شروع از بلوغ ممکن است متفاوت باشد. در مورد بچه دوستی نوجوانان، کودک باید حداقل پنج سال کوچکتر از نوجوان بچه دوست باشد. پدوفیلیا یک نوع بیماری روانی و انحرافی جنسی است که از دو قسمت پدو یعنی کودک و فیلیا به معنی عشق تشکیل شده است.

در این بیماری جنسی که نوعی نابسامانی روانی به شمار می آید، فرد مبتلا گرایشهای جنسی نسبت به کودکان دارد. در واقع این افراد از لحاظ جنسی به سمت کودکان جذب می شوند.

گرایش جنسی نسبت به کودکان امری غیر طبیعی و ناپهناج است و به همین دلیل گونه ای بیماری به شمار می آید و افراد با حداقل سن ۱۶ سال، در مدت زمان حداقل ۶ ماه با تفکرات جنسی، خیال پردازی و رابطه جنسی با کودکان به این بیماری دچار می شوند.

معمولا مردان به این گرایش جنسی مبتلا هستند و تمایلات جنسی آنها نسبت به کودک دختر، کودک پسر یا هر دو فعال است. با این که این افراد نسبت به کودکان تمایلات جنسی دارند اما آنها می توانند با افراد بزرگسال غیر هم جنس خود نیز رابطه جنسی خوبی برقرار کنند.

در بیماری پدوفیلیا کودکان حداقل ۵ سال از فردی کوچکتر هستند که گرایش جنسی به آنها دارد .

به افرادی که در اواخر دوران نوجوانی خود یعنی سن ۱۶ سالگی هستند و با کودکان ۱۲ تا ۱۳ ساله رابطه

جنسی برقرار می‌کنند نمی‌توان گفت که به پدوفیلیا مبتلا شده‌اند، زیرا این ارتباط به دلیل نیازهای جنسی معمولی فرد است.

در این انحراف جنسی معمولاً به کودکانی تجاوز می‌شود که در دسترس فرد قرار داشته باشند. با توجه به این مطلب می‌توان گفت که معمولاً کودکان محارم مورد آزار و اذیت جنسی قرار می‌گیرند. پدوفیلی یا پدوفیلیا، میل جنسی به کودکان است که در ایران به آن بچه بازی، کودک بازی یا حتی شاهدبازی هم می‌گویند. پدوفیلیا پسران و دختران نوجوان یا مردان و زنان بالغی هستند که احساس تمایل جنسی به کودکان پیش از بلوغ (یعنی کسانی که هنوز به ۱۳ سال نرسیده‌اند) دارند.

اغلب ما نمی‌دانیم که اختلال پدوفیلی و خشونت جنسی نسبت به کودکان یکسان نیستند. اغلب روانشناسان باور دارند فردی که مبتلا به اختلال پدوفیلی می‌باشد در نهایت به خواسته‌ها و فانتزی‌های ذهنی خود عمل خواهد کرد با نشان دادن خود به کودکان، به نوعی جاسوسی کردن در این خصوص و یا با لمس فیزیکی کودکان. امروزه روانشناسان آن را مانند هم جنس‌گرایی با تمایل به جنس مخالف به عنوان یک گرایش جنسی دسته‌بندی کرده‌اند، البته به نظر می‌رسد تمایل به کودکان به صورت غیر ارادی و بدون خواست خود فرد بوده و در تمام مدت این تمایل پایدار می‌ماند. پدوفیلی نیز به عنوان یک اختلال درمان می‌شود زیرا بیماران پدوفیلی باعث بروز آسیب‌های دردناکی برای کودکان کم سن شده، باعث زخم‌های روانی ماندگاری روی آن‌ها می‌شوند که ممکن است چند دهه برای کودک فراموش نشود.

کلاوس بیر، مدیر مؤسسه علوم جنسی و پزشکی جنسی در دانشگاه Charité Universitätsmedizin برلین می‌گوید حدود ۶۰ درصد از موارد خشونت جنسی علیه کودکان را که در دادگاه‌ها مشخص شده است مردانی انجام می‌دهند که تمایلات پدوفیلی ندارند. برعکس، همه پدوفیل‌ها مرتکب پرخاشگری و سوء استفاده از کودکان نمی‌شوند یا تصاویر آزار جنسی کودکان را مصرف نمی‌کنند.

حدود یک درصد از جمعیت مردان در آلمان این واکنش را نشان می‌دهند. به گفته این متخصص جنسی، حدود ۲۵۰,۰۰۰ مرد و جوان در آلمان پدوفیل هستند. در مقایسه، این ابتلا برای زنان بسیار کمیاب است.

-سوء استفاده جنسی از کودکان و پدوفیلی اغلب با هم برابر یا معادل یکدیگر قرار می‌گیرند و بنابراین به نظر می‌رسد این کار نگاه متفاوت تری به این موضوع داشته باشد. در این زمینه، پرسش از تفاوت‌های جنسیتی بین مجرمان زن و مرد دوباره مطرح می‌شود. این نکته نشان می‌دهد که چقدر دیدگاه اجتماعی ما به گونه‌ای شکل گرفته و تحت تأثیر قرار گرفته است که ما این تصور را حفظ می‌کنیم که مردان «مجرم» هستند و زنان «بیگناه» که هرگز مرتکب عملی مانند کودک‌آزاری نمی‌شوند. با این حال، این تصویر می‌تواند پیامدهای مرگباری برای زنان قربانی داشته باشد. پدوفیلی یا پدوفیلیا، میل جنسی به کودکان است که در ایران به آن بچه بازی، کودک بازی یا حتی شاهدبازی هم می‌گویند. پدوفیلیا پسران و دختران نوجوان یا مردان و زنان بالغی

هستند که احساس تمایل جنسی به کودکان پیش از بلوغ (یعنی کسانی که هنوز به ۱۳ سال نرسیده‌اند) دارند.

کلاوس بیر، مدیر مؤسسه علوم جنسی و پزشکی جنسی در دانشگاه Charité Universitätsmedizin برلین می‌گوید حدود ۶۰ درصد از موارد خشونت جنسی علیه کودکان را که در دادگاه‌ها مشخص شده است مردانی انجام می‌دهند که تمایلات پدوفیلی ندارند. برعکس، همه پدوفیل‌ها مرتکب پرخاشگری و سوء استفاده از کودکان نمی‌شوند یا تصاویر آزار جنسی کودکان را مصرف نمی‌کنند.

حدود یک درصد از جمعیت مردان در آلمان این واکنش را نشان می‌دهند. به گفته این متخصص جنسی، حدود ۲۵۰,۰۰۰ مرد و جوان در آلمان پدوفیل هستند. در مقایسه، این ابتلاء برای زنان بسیار کمیاب است.

-سوء استفاده جنسی از کودکان و پدوفیلی اغلب با هم برابر یا معادل یکدیگر قرار می‌گیرند و بنابراین به نظر می‌رسد این کار نگاه متفاوت تری به این موضوع داشته باشد. در این زمینه، پرسش از تفاوت‌های جنسیتی بین مجرمان زن و مرد دوباره مطرح می‌شود. این نکته نشان می‌دهد که دیدگاه اجتماعی ما چه اندازه به گونه‌ای شکل گرفته و تحت تأثیر قرار گرفته است که ما این تصور را حفظ می‌کنیم که مردان «مجرم» هستند و زنان «بیگناه» که هرگز مرتکب عملی مانند کودک آزاری نمی‌شوند. با این حال، این تصویر می‌تواند پیامدهای مرگباری برای زنان قربانی داشته باشد.

به نظر می‌رسد این واقعیت که پدوفیلی مفهومی کاملاً مردانه دارد، به کلیشه‌های جنسیتی مرتبط است که به ما نشان می‌دهد: پدوفیل‌ها مردانی هستند که از کودکان سوء استفاده می‌کنند. زنان کسانی هستند که از کودکان مراقبت می‌کنند، آنها را پرورش می‌دهند و از آنها محافظت می‌کنند. هیچ کس باور نمی‌کند که آنها تمایلات جنسی مانند پدوفیلی یا حتی سوء استفاده جنسی از کودکان دارند.

سوال مهمی که پیش می‌آید این است که آیا اقدامات بیشتری در مورد زنان پدوفیل مورد نیاز است و آیا خدمات روانی اجتماعی خاصی ضروری است یا خیر. بایستی تأکید شود که موضوع پدوفیلی زنان باید بیشتر مورد بحث و بررسی قرار گیرد که منجر به بازنگری اجتماعی نیز خواهد شد. بنابراین این موضوع نیاز به توجه بیشتر کارشناسان حرفه‌ای دارد و باید طرح‌هایی ایجاد شود که برای زنان نیز جذاب باشد، زیرا نیاز آشکار به اقدام در مورد پیشنهادها ویژه وجود دارد.

حدود نیمی از موارد سوء استفاده جنسی از کودکان را مرتکبانی انجام می‌دهند که پدوفیل یا هیپوفیل نیستند. در اتریش، حدود ۲۰ درصد از محکومان، نوجوانان یا جوانان هستند. در عین حال، چنین ترجیح جنسی به طور خودکار با کودک آزاری در گفتمان عمومی همراه است. در ۳۰ سال گذشته، پیشنهادها حمایتی در کشورهای آلمانی زبان توسعه یافته است که مفاهیم آنها مبتنی بر نگرشی پذیرفته شده نسبت به پدوفیلی و هیپوفیلیا است. این جنایات غیرقانونی هستند، نه ترجیحات.

اختلال پدوفیلی به تصورات، اجبارها یا رفتارهای جنسی که به کودکان (معمولاً زیر ۱۳ سال) مربوط می‌شود،

اشاره دارد و معمولاً شامل تمایلات شدید و مکرر است.

_پدوفیل ها ممکن است جذب پسران کوچک، دختران کوچک، یا هر دو، و کودکان، یا کودکان و بزرگسالان شوند.

_پزشکان نابسامانی پدوفیلی را زمانی تشخیص می دهند که مبتلایان تحت فشار زیادی قرار می گیرند یا نمی توانند با زندگی خود کنار بیایند زیرا احساس می کنند به کودکان جذب می شوند یا وقتی که تسلیم این اصرار می شوند.

_درمان شامل روان درمانی طولانی مدت و داروهایی است که میل جنسی را تغییر داده و سطح تستوسترون را کاهش می دهد.

_اینکه آیا علاقه جنسی یا رابطه جنسی بین دو نفر به عنوان یک اختلال پدوفیلی در نظر گرفته می شود بستگی به سن فرد مورد نظر دارد. در جوامع غربی، اختلال پدوفیلیک زمانی تشخیص داده می شود که فرد حداقل ۱۶ سال سن داشته باشد و حداقل ۵ سال از کودکی که به عنوان هدف تخیلات یا رفتار او قرار می گیرد، بزرگتر باشد. با این حال، نوجوانی بزرگتر، ۱۷ یا ۱۸ ساله، که با نوجوانی ۱۲ یا ۱۳ ساله رابطه جنسی دارد، ممکن است مبتلاء به اختلال در نظر گرفته نشود. معیار سنی که برای تعیین اینکه آیا جرمی انجام شده ممکن است از فرهنگی به فرهنگ دیگر متفاوت باشد.

_اگرچه قوانین در بین ایالت های ایالات متحده متفاوت است، اما قانون عموماً آمیزش جنسی را تجاوز جنسی به یک خردسال در نظر می گیرد، اگر مرتکب بالای ۱۸ سال و قربانی ۱۶ ساله یا کمتر باشد. این تعریف از تجاوز جنسی به خردسالان اغلب با تعریف پدوفیلیا مطابقت ندارد و در این مورد اختیاری دلخواه ایجاد می کند که تعریف پزشکی یا قانونی آن را نمی توان به طور دقیق مشخص کرد. در بسیاری از جاها (از جمله برخی از ایالت های ایالات متحده)، کودکان ۱۲ تا ۱۴ ساله می توانند به طور قانونی ازدواج کنند، که بیشتر تعریف پدوفیلی و تجاوز جنسی زیر سن قانونی را پیچیده تر می کند.

_پدوفیلی در میان مردان بسیار بیشتر از زنان است.

_پدوفیل ها ممکن است جذب پسرهای کوچک، دختر بچه ها یا هر دو شوند. مشخص نیست که آیا دختران یا پسران بیشتر قربانی پدوفیلها می شوند، اگرچه دختران به طور کلی بیشتر قربانی آزار جنسی می شوند. معمولاً بزرگسالان کودک را می شناسند و ممکن است یکی از اعضای خانواده، تنی یا ناتنی باشند (مثلاً معلم یا مربی). برخی فقط جذب فرزندان خانواده خود می شوند (محارم). برخی از پدوفیل ها به طور انحصاری جذب کودکانی می شوند که اغلب در یک سن یا مرحله رشد خاص هستند. با این حال، دیگران هم جذب کودکان و هم بزرگسالان می شوند.

_نگاه کردن یا لمس عمومی در اینجا بیشتر از لمس اندام تناسلی یا انجام آمیزش جنسی رایج است.

_پدوفیل های در کمین ممکن است از اجبار یا فشار استفاده کنند تا کودکان را از نظر جنسی سازگار کنند و

اگر کودک در مورد حمله به کسی بگوید، آنها یا حیوانات خانگی آنها را تهدید به خشونت کنند. بسیاری از این پدوفیل ها از اختلال شخصیت ضد اجتماعی (antisoziale Persönlichkeitsstörung) رنج می برند. بسیاری از پدوفیل ها اختلال مصرف مواد یا اعتیاد دارند یا در حال ابتلا هستند و از افسردگی رنج می برند. آنها اغلب از خانواده های از هم گسیخته با درگیری والدین می آیند. بسیاری از آنها در کودکی مورد آزار جنسی قرار گرفته اند.

سوء مصرف مواد و سایر اختلالات مرتبط با مواد زمانی ایجاد می شود که داروهایی که به طور مستقیم سیستم پاداش در مغز را فعال می کنند، به دلیل احساسات شادی که ایجاد می کنند، مصرف شوند. این احساسات خوشایند بسته به دارو متفاوت است. داروها و مواد مخدر به ۱۰ دسته مختلف تقسیم بندی می شوند که بر اساس اثرات آن ها بر بدن مشخص می شوند.

_الکل

_داروهای ضد اضطراب و آرام بخش

_کافئین

_شاهدانه (شامل ماری جوانا و کانابینوئیدهای مصنوعی)

_مواد توهم زا از جمله LSD، فن سیکلیدین، سیلوسایبین، ۳-۴-متیل اندیوکسی متامفتامین

_مواد بویایی (مانند تینر رنگ و چسب های خاص)

_مواد افیونی (از جمله فنتانیل، مورفین و اکسی کدون)

_محرک ها (از جمله آمفتامین ها و کوکائین)

_تنباکو

_سایر موارد (از جمله استروئیدهای آنابولیک و سایر موادی که معمولاً مورد سوء استفاده قرار می گیرند).

علل اختلال شخصیت ضد اجتماعی چیست؟

ژن ها و عوامل محیطی (مانند بدبختی در دوران کودکی) در ایجاد اختلال شخصیت ضد اجتماعی نقش دارند. اختلال شخصیت ضد اجتماعی بیشتر در بستگان درجه اول (والدین، خواهران و برادران و فرزندان) افرادی که به این اختلال مبتلا هستند، مشاهده می شود تا در جمعیت عمومی. خطر ابتلاء به این اختلال هم در فرزندان خواندگان و هم در فرزندان بیولوژیکی والدینی که به این اختلال مبتلا هستند، افزایش می یابد. اگر کودکان قبل از ۱۰ سالگی به اختلال سلوک و اختلال نقص توجه/بیش فعالی مبتلا شوند، در بزرگسالی به احتمال زیاد به اختلال شخصیت ضد اجتماعی مبتلا می شوند. اختلال سلوک الگوهای رفتاری مکرری را توصیف می کند که حقوق اولیه دیگران و/یا هنجارهای اجتماعی متناسب با سن را نقض می کند. اگر والدین از کودک سوء استفاده کنند یا به او بی توجهی کنند یا در تربیت یا نظم و انضباط خود ناسازگار باشند (مثلاً بین محبت و گرمی و سردی و طرد شدن) اختلال سلوک می تواند به راحتی به یک اختلال شخصیت تبدیل شود.

نگرش های بی تفاوت نسبت به درد دیگران در اوایل کودکی با رفتار ضد اجتماعی در نوجوانی بعدی مرتبط است.

علائم اختلال شخصیت ضد اجتماعی:

افراد مبتلا به اختلال شخصیت ضد اجتماعی ممکن است با تخریب اموال، آزار و اذیت دیگران یا دزدی، بی توجهی خود را نسبت به دیگران و قانون ابراز کنند. آنها ممکن است فریب دهند، استثمار کنند، یا دیگران را دستکاری کنند تا به آنچه می خواهند، پول، قدرت، سکس یا رضایت شخصی دست یابند. آنها می توانند برای رسیدن به اهداف خود پشت یک نام مستعار پنهان شوند.

افراد مبتلا به این اختلال به ندرت نسبت به کاری که انجام داده اند احساس پشیمانی یا گناه می کنند. آنها ممکن است با سرزنش کردن قربانیان خود (مثلاً فکر کنند که سزاوار آن هستند*) یا مسیر زندگی (مثلاً فکر می کنند که زندگی ناعادلانه است) اقدامات خود را توجیه کنند. آنها قطعاً به خود اجازه نمی دهند تحت فشار قرار بگیرند و تنها کاری را که فکر می کنند برای خودشان بهترین است در هر شرایطی انجام می دهند. این نگرش همچنین می تواند ناشی از بی اعتمادی به دیگران باشد.

*نمونه آن در ایران توجیهی ست که اصغر بروجردی / اصغر قاتل در دادگاه از کار خود می کرد.

افراد مبتلا به اختلال شخصیت ضد اجتماعی نسبت به دیگران دلسوزی ندارند و ممکن است نسبت به احساسات، حقوق و رنج دیگران بی تفاوت یا حتی منجر باشند.

رفتار تکانشی (تکانشگری): **impulsive behavior=Impulsives Verhalten**

افراد مبتلا به اختلال شخصیت ضد اجتماعی تمایل به تکانشگری دارند. برای برنامه ریزی پیش رو و در نظر گرفتن عواقب آن برای خود و دیگران مشکل دارند. بنابراین، می توان موارد زیر را انجام داد:
_محل زندگی یا رابطه یا شغل خود را ناگهان تغییر دهد (بدون اینکه برای کار دیگری برنامه ریزی کرده باشند).

_رانندگی خیلی سریع و/ یا رانندگی در حالت مستی که گاهی منجر به تصادفات رانندگی می شود.

_مصرف بیش از حد الکل یا مصرف داروهای غیرقانونی.

_ارتکاب جنایات.

افراد مبتلا به اختلال شخصیت ضد اجتماعی اغلب به راحتی تحریک می شوند و از نظر فیزیکی پرخاشگرانه واکنش نشان می دهند، زیرا در کنترل تکانه های خود مشکل دارند و تأثیر اعمال خود را بر دیگران نادیده می گیرند.

آنها امید به زندگی کوتاه تری نسبت به جمعیت عمومی دارند.

بی مسئولیتی:

افراد مبتلا به اختلال شخصیت ضد اجتماعی اغلب از نظر اجتماعی و مالی غیرمسئولانه رفتار می کنند. بنابراین،

می توان موارد زیر را انجام داد:

_در مواقعی که فرصتی وجود دارد به دنبال کار نمی گردند.

_پرداخت نکردن قبوض یا اجاره سررسید.

_پرداخت نکردن نفقه فرزند

علائم دیگر:

این افراد می توانند بسیار خود شیفته، با اعتماد به نفس یا مغرور باشند. زمانی که می خواهند به چیزی برسند می توانند جذاب، متقاعد کننده و خوشحال کننده باشند.

درمان اختلال پدوفیلیک:

درمان اختلال پدوفیلی از راه های گوناگون میسر است که عبارتند از:

_روان درمانی فردی و/یا گروهی

_درمان سایر اختلالات

_داروها

پدوفیلی را می توان با روان درمانی طولانی مدت در درمان فردی یا گروهی و با داروهای که سطح تستوسترون و در نتیجه میل جنسی را کاهش می دهند، درمان کرد. این داروها شامل لوپرورلین و مدروکسی پروژسترون استات است. افراد باید با مصرف این داروها موافقت کنند و پزشکان آزمایش خون منظم را برای بررسی اثرات داروها بر عملکرد کبد و همچنین سایر آزمایشها برای اندازه گیری تراکم استخوان و سطح تستوسترون انجام می دهند.

نتایج درمان متفاوت است. بهترین نتیجه زمانی حاصل می شود که فرد داوطلبانه در درمان شرکت کند و در زمینه مهارت های اجتماعی آموزش ببیند و مشکلات دیگری مانند سوء مصرف مواد یا افسردگی نیز درمان شود. درمان پس از دستگیری و محکومیت ممکن است تاثیر کمتری داشته باشد.

حبس کردن طولانی مدت پدوفیلها در یک زندان یا مؤسسه، تمایلات یا خیال پردازی های پدوفیلیک آنها را تغییر نمی دهد. با این حال، برخی از پدوفیل های زندانی که تحت درمان طولانی مدت و کنترل شده (معمولاً شامل دارو) قرار می گیرند، می توانند بر تمایلات جنسی خود غلبه کنند و دوباره در جامعه ادغام شوند.

اختلال سلوک الگوهای رفتاری مکرر را توصیف می کند که حقوق اولیه دیگران را نقض می کند:

_کودکان مبتلا به اختلالات سلوک، خودخواه و نسبت به احساسات دیگران بی احساس هستند و اغلب در مورد

قلدری، آسیب رساندن به اموال، دروغگویی یا دزدی بدون احساس گناه در مورد آن مقصر هستند.
_تشخیص بر اساس رفتار گذشته کودک انجام می شود.
_روان درمانی می تواند کمک کند، اما اغلب موفق ترین درمان، حذف کودکان از محیط پرخطرشان و دادن چارچوبی مشخص و ساختار یافته برای زندگی کردنشان است، مثلاً در یک کلینیک روانپزشکی.
رفتار طبیعی در کودکان متفاوت است. برخی از کودکان بهتر از دیگران رفتار می کنند. به عنوان یک قاعده، زمانی از یک اختلال رفتاری صحبت می شود که کودکان به طور مکرر و مستمر حقوق دیگران و قوانین و هنجارهای مناسب سن را زیر پا می گذارند.
این اختلال رفتاری معمولاً در اواخر دوران کودکی یا اوایل نوجوانی شروع می شود و در پسران بسیار شایع تر از دختران است.

علائم اختلال رفتاری:

به طور کلی، کودکان مبتلا به اختلال سلوک ویژگی های زیر را نشان می دهند:

_ آنها خودخواه هستند

_ نمی توانند به راحتی با دیگران همدردی کنند

_ آنها فاقد احساس گناه کافی هستند

_ نسبت به احساسات و نیازهای دیگران بی احساس هستند

_ اغلب رفتار دیگران در قبال خود را تهدیدآمیز تعبیر می کنند و واکنش پرخاشگرانه نشان می دهند

_ قلدری و تهدید می کنند و وارد دعوا می شوند

_ آنها می توانند به آزار و اذیت حیوانات پردازند

_ آنها مرتکب خسارت مالی و اغلب آتش زدن می شوند

_ دروغ گفتن و دزدی از اطرافیانشان غیرمعمول نیست

برخی از نوجوانان پدوفیلیا فقط به دختران و برخی دیگر فقط به سمت پسران و تعدادی دیگر به هر دو جنسیت جذب می شوند. پدوفیلی در سراسر جهان و در همه محیطها بدون در نظر گرفتن ثروت، تحصیلات و مذهب وجود دارد و فقط به این دلیل که کمتر کسی درباره آن صحبت می کند به این معنی نیست که وجود ندارد!

نمونه هایی از پدوفیلیا که جرم محسوب می شوند کدامند؟

نمونه هایی که در این زمینه پدوفیلیا شمرده شده و ممنوع هستند و جرم محسوب می شوند عبارتند از:

_به کودکان بگویند عاشق آن‌ها هستند.

_اظهاراتی با ماهیت تحریک آمیز نسبت به آن‌ها داشته باشند.

_نشان دادن تصویر پورنوگرافی یا نشان دادن اعضای جنسی خود به کودکان یا از آن‌ها بخواهند خودشان را برای طرف مقابل برهنه کنند.

_کودکان را نوازش تحریک آمیز کنند.

قسمت‌های خصوصی بدنشان (ناحیه تناسلی، باسن، قفسه سینه) را لمس کنند.

میل جنسی خود را به آن‌ها تحمیل کنند _ هنگام نعوظ آن‌ها را روی پایشان بنشانند .

شیوع اختلال پدوفیلیا که یکی از علائم بیماری اعصاب و روان خطرناک است، ناشناخته است، اما بیشترین شیوع در جمعیت مردان در حدود ۳ تا ۵ درصد است. تصور می‌شود که شیوع در جمعیت زنان کمتر از مردان است. در کشور آمریکا تخمین زده می‌شود که ۲۰ درصد از کودکان مورد آزار جنسی قرار گرفته‌اند. که این امر باعث می‌شود پدوفیلیا به یک پارافیلیای رایج تبدیل شود. متخلفان معمولاً دوستان خانوادگی یا بستگان هستند. مطالعات نشان می‌دهد کودکانی که احساس مراقبت نمی‌کنند یا تنها هستند ممکن است در معرض خطر بیشتری برای سوء استفاده جنسی قرار بگیرند.

طبق دستنامه روانپزشکی، پدوفیلی را می‌توان در غیاب هرگونه رفتار پدوفیلی تشخیص داد. با این وجود، به دلیل خطرات احتمالی حقوقی ناشی از گزارش گرایش‌های کودک آزاری، اکثر تحقیقات پدوفیلی با شرکت کنندگانی انجام می‌شود که از طریق سیستم عدالت کیفری معرفی شده‌اند.

مشکل ذاتی درباره این مجموعه تحقیقاتی وجود دارد. برای مثال، مجرمان جنسی محکوم یا دستگیر شده ممکن است تفاوت قابل توجهی با افراد پدوفیلی داشته باشند که به خواسته‌های خود عمل نکرده‌اند یا کسانی که به آنها عمل کرده‌اند اما گرفتار نشده‌اند. ثانیاً، همه کسانی که به کودک تجاوز جنسی می‌کنند، در واقع کودک باز نیستند.

علائم پدوفیلی چیست؟

با توجه به راهنمای تشخیصی و آماری اختلالات روانی (DSM-۵) (برای تشخیص این اختلال، نشانه‌های پدوفیلی زیر باید حداقل ۶ ماه متوالی در فرد دیده شود):

_تخیلات، خواسته‌ها یا رفتارهای مکرر و شدید شامل فعالیت‌های جنسی یک کودک پیش از بلوغ (عموماً ۱۳ سال یا کمتر) به مدت کمتر از ۶ ماه.

_این انگیزه‌های جنسی بر اساس ناراحتی یا غیر قابل توجه در زمینه‌های اجتماعی، شغلی یا سایر زمینه‌های مهم عملکرد ایجاد شده باشد .

_فرد پدوفیلی باید حداقل ۱۶ سال سن داشته باشد و حداقل ۵ سال از کودک مورد سوء استفاده بزرگتر باشد. با این حال، این حالت شامل فردی در اواخر نوجوانی نمی‌شود که در رابطه جنسی مداوم با یک کودک ۱۲ یا ۱۳ ساله است.

پدوفیلی چه کودکانی را مورد هدف قرار می‌دهد؟

پدوفیلی‌ها به دنبال کودکانی هستند که در برابر تاکتیک‌های خود آسیب‌پذیر هستند زیرا از حمایت عاطفی برخوردار نیستند یا در خانه توجه کافی را ندارند. آن‌ها سعی می‌کنند والدین را متقاعد کنند که فرزندانشان در کنار آن‌ها ایمن هستند. کودک آزار سعی خواهد کرد به عنوان شخصیت «والد» برای کودک قدم بردارد. پدوفیلی برخی از کودکان بدسرپرست یا فرزندان والدین مجردی که نمی‌توانند نظارت کافی روی فرزند خود داشته‌باشند را شکار می‌کنند آن‌ها والدین را متقاعد می‌کنند که افراد خوبی برای نظارت بدون آنها هستند. کودک آزار اغلب از بازی‌ها، ترفندها، فعالیت‌ها و زبان برای جلب اعتماد و یا فریب کودک استفاده می‌کند این موارد عبارت‌اند از: حفظ اسرار (اسرار برای بیشتر بچه‌ها ارزشمند است، به عنوان چیزی «مربوط به بزرگسالان» و منبع قدرت دیده می‌شود)، بازی‌های جنسی صمیمی، نوازش، بوسیدن، لمس کردن، رفتارهای تحریک آمیز جنسی، قرار دادن کودک در معرض مواد پورنوگرافی، اجبار، رشوه، چاپلوسی و از همه بدتر، محبت و عشق! پدوفیلی در زنان هم وجود دارد یا فقط در مردان رایج است؟

تصور این مساله برای اکثریت جامعه دشوار است. درحالی که این مساله غیر معمول نیست و زنان پدوفیلیا وجود دارند و از کودکان سوء استفاده می‌کنند.

تعداد قابل توجهی از پسران توسط زنان مسن مورد سوء استفاده جنسی قرار می‌گیرند. این پسران فکر می‌کنند که وقتی بدن آنها به طور ناخواسته به یک محرک فیزیکی واکنش نشان داده، در واقع به معنای رضایت است و باقی عمر خود را با احساس گناه و شرمساری سر می‌کنند.

زنانی که سوء استفاده می‌کنند اغلب از نظر احساسی روی کودک تاثیر عمیقی به جا می‌گذارند و کودک مورد آزار قرار گرفته احساسات متفاوتی نسبت به متجاوز دارد. همچنین، کودکانی که مورد آزار بزرگسالان قرار می‌گیرند نمی‌دانند چگونه والدین خود را در این مورد مطلع کنند.

در پژوهشی آمده است که بیشتر کودکان بدرفتار در گذشته مورد سواستفاده جنسی قرار گرفته‌اند و ۳۰ درصد از کودکانی که مورد آزار جنسی قرار گرفته‌اند توسط یکی از اعضای خانواده مورد سوء استفاده بوده‌اند. ۶۰ درصد نیز از بزرگسالی که می‌شناسد و از اعضای خانواده نیست مورد آزار قرار گرفته‌اند. این بدان معناست که تنها ۱۰ درصد از کودکانی که مورد سوء استفاده جنسی قرار می‌گیرند را فردی غریبه هدف قرار داده است. در بیشتر موارد، کودک آزار فردی است که از طریق مدرسه یا فعالیت دیگری با کودک در ارتباط است. مانند همسایه، معلم، مربی، عضو روحانیت، مربی موسیقی یا پرستار کودک. اعضای خانواده مانند مادران، پدران،

مادربزرگ‌ها، پدربزرگ‌ها، عمه‌ها، عموها، عموزاده‌ها، ناپدری‌ها و غیره نیز ممکن است شکارچیان جنسی باشند. جرایم جنسی پدوفیلیا در سطح جهانی:

سازمان ملل متحد در تاریخ بیست نوامبر ۱۹۵۹ اعلامیه جهانی حقوق کودک را به تصویب رساند. ایران نیز به این اعلامیه پیوسته است. در حقوق بین‌الملل در خصوص پدوفیلیا و مجازات آن این‌گونه مطرح شده است که تمام کشورهای جهان موظفند از بی‌توجهی، سهل‌انگاری، بدرفتاری، سوءاستفاده جنسی به وسیله هر کس، اعم از اولیاء، قیم، سرپرست مدرسه و یا هر شخص دیگری که با استفاده از موقعیت و جایگاه خود از کودک برای لذت جنسی خود استفاده کند جلوگیری کنند.

با توجه به این بند، کنوانسیون حقوق کودک در سال ۱۹۸۹ مقرر می‌دارد: تمام کشورهای طرف کنوانسیون متعهد می‌گردند که از کودکان در برابر تمام اشکال سوءاستفاده‌ها و استثمارها و رفتارهای جنسی علیه کودک، حمایت کنند و از هر نوع عملی که موجب آزار کودک در جهت سودجویی جنسی افراد می‌شود اعم از تماس‌های شهوت‌انگیز، لواط و هر نوع آمیزش غیرقانونی، استفاده از کودکان در روسپیگری، تهیه عکس و فیلم‌های پورنوگرافیک، ربودن کودکان، قاچاق کودک و معامله آنها، سوق دادن آنان به استفاده از مواد مخدر، توزیع و خریدوفروش مواد مخدر، آلوده کردن آنان با مشروبات الکلی و داروهای مخدر و سوءاستفاده جنسی از این طریق، شکنجه و آزارهای جنسی، جلوگیری کنند و با شدت و بدون هرگونه ملاحظه اجتماعی یا سیاسی آنان را مجازات نمایند.

جرایم جنسی و حکم شرعی پدوفیلی در اسلام:

در قانون مجازات اسلامی ایران نیز با تصریح و باور بر این موضوع که جرایم علیه اطفال منجر به آزار کودکان به هر طریقی می‌شود و دارای ارکان سه‌گانه قانونی، مادی و معنوی است. و رکن قانونی جرایم علیه اطفال را در موارد مختلف بر اساس احکام شرع مشخص نموده که به‌طور خلاصه شامل مواد زیر است:

ماده ۶۱۹ قانون مجازات اسلامی:

هر کس در اماکن عمومی یا معابر معترض اطفال یا زنان گردد و یا با الفاظ و حرکات مخالف شئون و حیثیت به آنان توهین نماید، به حبس از دو تا شش ماه و تا ۷۴ ضربه شلاق تعزیر می‌شود.

ماده ۶۳۳ قانون مجازات اسلامی:

هرگاه کسی شخصاً یا به دستور دیگری طفل یا شخصی را که قادر به محافظت از خود نیست، در محلی که خالی از سکنه است رها نماید، به حبس از شش ماه تا دو سال و یا جزای نقدی از سه میلیون ریال تا دوازده میلیون ریال محکوم خواهد شد. و چنانچه این اقدام سبب وارد آمدن صدمه یا فوت شود رها کننده حسب مورد به پرداخت دیه یا ارش و یا قصاص محکوم می‌شود.

در خصوص کودک آزاری جنسی در ایران از سال ۹۳ به بعد موارد متعددی گزارش شده است. اما درباره جرایم جنسی چون جرم، منافی عفت است، اطلاع‌رسانی صورت نمی‌گیرد. یک مورد در ایران که تجاوز ناظم به

دانش‌آموزان را شامل می‌شد؛ در نهایت با حکم صد ضربه شلاق، دو سال تبعید و دو سال محرومیت از فعالیت آموزشی مواجه شد.

منابع:

- Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders, Fifth Edition, Text Revision (DSM-5-TR) criteria
- Pierce MC, Kaczor K, Douglas JL, et al: Validation of a clinical decision rule to predict abuse in young children based on bruising characteristics. *JAMA Network Open* 4(4):e215832, 2021. doi: 10.1001/jamanetworkopen.2021.5832
- Waehrer GM, Miller TR, Silverio Marques SC, et al: Disease burden of adverse childhood